

Konsert som rensar själen

Västgöta Nation:

ATTENTAT

Att se Attentat är att minnas 1977 en smula.

För är det något band som lyckats bära kraften, intensiteten och kampanan med sig från punkeran är det just Attentat.

Att de hårdrepat inför Turnéstarten hörs, aldrig förr har det väl låtit så tajta och tunga. Basen och gitarren bildar en ogenomträngligt pumpande vägg, och nya medlemmar Lina på klaviaturer gör Attentat till ett band med utrymme för nyanser och finlir.

Men mest imponerar nog betongmannen Peter bakom trummorna — koncentrerad till bristningsgränsen driver han på, ger aldrig tempot en chans att bedarra och ska-

par därmed säkerhet och trygghet åt de övriga fyra att luta sig emot.

Och så Jönsson då, store Jönsson, domptören och publiktämjaren vars energilager tycks outtämligt Vill han ha allsång får han det, vill han ha tystnad får han det. Och med sit ohämmade utspel drar han publiken med sig, och gör varje Attentatspelning till något att ta med hem till tonårsrummet i Frölunda och till ettan i Hammar-kullen.

Att En Attentat-konsert lämnar man lycklig i sinnet, ren i själen och på lätta fötter, full av tillförsikt är man redo att möta morgondagne.

"Jag känner mig så maktlös, vil-sen och rädd", sjunger Jönsson.

Precis tvärtom känner man sig i sällskap med Attentat.

TORE LUND

Jönsson, Attentats dynamiske sångare, har utvecklats till en publikdomptör av klass, anser GT:s Tore Lund.

Foto: BENGT CHRISTIAN